

meget stiltfærdigt og forbeholdent om Udvalgets Opgave. Den højtærede Minister sagde: Vi skal jo ikke nu gaa til at afgøre, men til at overveje. Det kan ogsaa siges at være rigtigt, thi naar man staar overfor at skulle afgøre noget, maa der nødvendigvis gaa en Overvejelse forud, og jo vigtigere den Sag, der skal afgøres, er, des nødvendiggere er det, at de Overvejelser, der gaar forud, er dybtgaaende og vægtige. Men Maalet er alligevel den Afgørelse, at Stat og Kirke kan blive adskilt, helst saa snart som muligt. Og her mener jeg, at man ikke alene maa se paa Udgangspunktet, men ogsaa paa Endemaalet. Det er dette, der paa os virker saaledes, at vi ikke kan se med Sympati paa det foreliggende Lovforslag. Det kan, i det Øjeblik en Kommission nedsættes, føles som en Befrielse, en Lettelse, at de forskellige Spørgsmaal, som fremkalder Liden-skaberne, for en Tid ligesom lægges til Side, men der kommer alligevel det Øjeblik, da et saadant Udvalgsarbejde kommer med sine Krav og lægger sit Ansvar paa den Minister og det Parti, som har været med til at nedsætte Udvalget. Og her mener jeg altsaa, at som de politiske Forhold er, har vi ingen Sandsynlighed for, at det vil føre til et for Folkekirken Bevarelse og allermindst for det konservative Folkepartis Programs Gennemførelse heldigt Resultat.

Den højtærede Kirkeminister talte om Tyskland, hvor man i Øjeblikket glædede sig over Kirkens Frigørelse. Jeg vil dog minde Ministeren om, at der er en himmelvid Forskel paa Forholdene, som de var i Tyskland før Krigen, og vore folkekirkelige Forhold her hjemme, idet jeg sidste Aar nævnte og i høj Grad maa understrege, at vor Folkekirke, som den er i Øjeblikket, er livsfrisk og kraftig og skyder nye Skud, hvorimod man i Tyskland paa mange Maader mærkede en stærk Tilbagegang under den ret stive Statskirke, som der den Gang var. Disse to Ting kan derfor ikke sammenlignes.

Den ærede Forslagsstiller talte om en Uro, en stigende Uro. Han var bange for, at denne Uro skulde stige til det voldsomme hos ham, hvis Udvalget ikke blev nedsat. Det kunde dog godt være, at den Uro, som det ærede Medlem siger i Øjeblikket hersker rundt om i kirkelige Kredse, hvis disse overværede en Forhandling som f. Eks. denne her i Dag, hvor det bliver klargjort, hvor forskelligt Maalet er for de to, som tager hinanden i Haanden, da for Alvor vilde stige ude i mange af disse Kredse.

Det, som piner mig allerdybest, kan jeg sige, i denne Sag, er, at vi her paa Rigsdagen maaske faar gennemført et Forslag, som vinder Støtte hos store Dele af Kirkefolket, fordi disse har faaet, om jeg saa maa sige, en ikke fyldstgørende Forklaring paa, hvad det hele egentlig rummer, og med hvilke Motiver deres allierede gaar ind til den fælles Forhandling. Den konservative Forslagsstiller udtalte: Vi ser jo, hvorledes der gribes ind, og derfor maa vi have dette Udvalg. Men jeg vil gerne spørge den ærede Forslagsstiller: Af hvem gribes der ind — det er jo dog det, der er Kærnepunktet — saaledes, at det ærede Medlem synes, at det er aldeles paakrævet at faa et Udvalg? Af det ærede Medlems forbundne og allierede i denne Sag, af den højtærede Kirkeminister og hans Parti. Det er herfra, der gribes ind. Hvorledes kan man da gaa ud til de Kredse af Kirkefolket, som det ærede Medlem repræsenterer, og ville foregøgle disse Mennesker, at det vil blive et for dem positivt Resultat, der kommer ud af denne Forhandling. Der staar jeg ganske uforstaaende, og Diskussionen i Dag har ikke ændret min Opfattelse af denne Sag.

H. P. Johansen: Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at det var Kirkeministeren, der havde rejst de Spørgsmaal, som der nu er Strid om. Det er ikke rigtigt, for en Repræsentant for Venstre har i det andet høje Ting i hvert Fald bidraget meget stærkt til at rejse den Strid, vi her er inde i — jeg tror endogsaa, at den ærede Ordfører for Venstre sad paa Tilhørerpladsen i Folketinget og hørte den paagældende fynske Repræsentant i meget skarpe Ord rejse denne Strid om Ryslingspørgsmaalet. Jeg forstaa derfor ikke, at det ærede Medlem kan sige, at det er den højtærede Kirkeminister, der har rejst Striden, eller kan lægge Ansvaret over paa ham alene, thi det ærede Medlem maa dog vide, at det er urigtigt, det ærede Medlem maa vide, at den højtærede Minister er blevet tvunget ind i denne Strid, ikke mindst ved Udtalelser, der er frkommet fra en Repræsentant for Partiet Venstre.

Jeg vil derefter gerne gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for det radikale Venstre, det ærede 9de Medlem for 6te Kreds. Det ærede Medlem sagde, at Udvalget vilde arbejde i Retning af en Kirkeforfatning og give trange Kaar for Friheden paa det aandelige Omraade. Jeg synes, det lyder lidt agitatorisk. Man fristes til at tro, at der er lidt Taktik i